

ad Aare ville vi ogsaa have stærk Brug for Statens Penge. Ja, det ville vi selvfølgelig. Hvis det ærede Medlem og hans Parti faa Lov til at staa for Styret, saa 40 pCt. eller mere af Statens Indtægter skulle gaa til Militærudgifter, saa er der haardt Brug for Statens Penge, saa skal der spares paa alle andre Omraader, ogsaa paa at bygge Seminarier.

Den ærede Ordfører udtalte dernæst, at han ikke kunde være med til Støtte til Københavns Aftenskole, Københavns Kommune faar jo sit Bidrag til sit Skolevæsen. Han kaldte det et rigeligt og forsvarligt Bidrag. Vi faa nu 375,000 Kr., de staa paa Finansloven. Men hvis Københavns Kommune skulde have i Lighed med, hvad Grenaa faar, hvad Æbeltoft faar, hvad hele Molbolandet faar, skulde vi have ikke 375,000, men omtrent 750,000. At byde Københavns Kommune Halvdelen af, hvad der tilkommer den i Sammenligning med andre Kommuner, kalder den ærede Ordfører rigeligt og forsvarligt. Set fra den rigtige Bondepolitiks Standpunkt er det sikkert forsvarligt og godt. Det er noget stort at kunne komme hjem og rose sig af, at her spare vi, her holde vi dog Udgifterne nede.

Saa siger den ærede Ordfører, at jeg vil have en Tvangsskole for Ungdommen fra det 14de til det 20de Aar. Jeg har ikke nævnt det med et eneste Ord og slet ikke omtalt, at det skulde være en Tvangsskole. Den højtærede Minister kom ogsaa straks ind paa Spørgsmaalet, om denne Undervisning skulde være obligatorisk eller ikke. Dette Spørgsmaal ligger efter min Mening i anden Række. Det principale, det vigtigste er, at der begyndes, at der gøres noget, saa kunne vi senere tale om, paa hvilken Maade Sagen skal ordnes i Enkelt-heder. Det er der ingen Grunde til at drage frem her. Det var, ligesom man tænkte sig, at et Ægtepar, der ventede sig et Barn, vilde give sig til at strides om, hvilket Navn det skulde have, før det endnu var kommet til Verden. Det er ørkesløst at strides om dette, og det er ogsaa ørkesløst i denne Sag at strides om Spørgsmaalet obligatorisk eller ikke. Det vigtigste er, at vi begynde paa Sagens Gennemførelse, det andet er underordnet.

Den højtærede Minister vilde forsvare den Maade, hvorpaa Statstilskuddet til de kommunale Mellem- og Realskoler fordeles (*Ministerens for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Forklarel*) ... eller forklare. Men jeg kan ikke efter denne Forklaring finde, at der er ret meget Princip eller Forstand

deri. Den højtærede Minister sagde, at For- delingen skete under Hensyn til, hvad Kommunen ofrede paa sit Skolevæsen, og til det Tilskud, disse Skoler havde faaet tidligere, da de vare private. Det tror jeg nu alligevel ikke passer. Jeg kan ikke se, naar Kalundborg f. Eks. kun faar 800 Kr., men Thisted 4,600 Kr., at det staa i noget virkelig Forhold til, hvad disse to Kom- muner ofre paa deres Skolevæsen. Det hele forekommer mig at være saa regelløst og planløst, at denne Sag virkelig fortjener at komme frem til nøjere Overvejelse.

I øvrigt vil jeg udtale min Glæde over det, vi hørte fra den højtærede Minister. Jeg fik det bestemte Indtryk, at Spørgs- maalet om Undervisningen af Ungdommen paa Landet er en Sag, som han meget ønsker, at der maa komme noget ud af. Jeg havde sagt, at man fra visse Sider kunde vente en virksom Støtte dertil, og nævnt Fagfor- eningerne, de socialdemokratiske politiske Foreninger og de store Husmandsforeninger. Nu mente den højtærede Minister, at Sagen ikke bør støttes fra disse enkelte Foreninger alene, og det er fuldkommen rigtigt. Det politiske Skel bør ikke være det afgørende, naar Talen er om at bære denne Sag frem. Det gælder ikke om, at det bliver det ene eller andet Parti, der kommer til at føre Sagen frem. Det, det drejer sig om, er, at der vækkes en Interesse i hele det danske Folk. Jeg havde ventet, at denne Sag havde haft den ærede Ordførers største Interesse, og at han her kunde have sagt, at den store Organisation, han selv tilhører, Landboforeningerne, var villig til at støtte den. Noget saadant antydede den ærede Ordfører ikke. Derimod glædede det mig meget at høre den varme Interesse, som den højtærede Minister viste Sagen. Det er jo ogsaa forstaaeligt, at den højtærede Minister har en saadan Interesse, da det netop er denne Gerning, der var hans Livsgerning, inden han blev praktisk Politiker. Jeg vil derfor haabe, at Sagen, efter at den nu er rejst her, vil forplante sig fra denne Sal ud over det ganske Land, og at den i en nær Fremtid maa kunne føre til et godt Re- sultat for den danske Ungdom.

Ministerens for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Det ærede Medlem, der nu havde Ordet (K. M. Klausen), ud- trykte sig før, da han talte om de frie, private Skoler, saadan, at det var ikke nok, at vi fordrede det Lavmaal af de Børn, der undervises i disse Skoler, som er fast- sat ved den gamle Lov af 1855. Det ærede